

Universitätsbibliothek Wuppertal

**L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]
Roma=||norum libellus**

L. <Fenestrella>

Basileae, 1523

De trib. plebis. Cap. IX.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-810](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-810)

id est, milites in mortuorum locum
subrogatos: & sicut ipse Dictator à
Consule dicebatur: ita ipse quoque
magistrū equitū dicebat. His adde
quæ de horum ac cæterorum magi-
stratuū ordine solita sunt obseruari
potissimum in militia & castris nē-
pe militē imperio Cæturionis, Cen-
turiōe Tribuni, Tribunū Legati,
Legatū Cōsulis, magistr. equitū Di-
ctatoris paruisse, vt Liu. sentit li. 8.

De Trib. plebis. CAP. IX.

PLEBS cū imperiosam Patrum ar-
rogantiā ferre non posset ab vrbe
per seditionē secessit: hac secessione
video plerosque scriptores eosque
grauissimos falli quòd nonnulli in
Auentinum, alij in sacrum mōtem
abiisse populū credant. Sed Liuius
facile docet quidnam de hac sit sen-
h ij.

tiendum, apud quem legimus duas
secessiones fuisse: priorem lib. 2. in
Auentinum montem anno 17. post
fugam Tarquiniorum, in qua seces-
sione impetratum est vt duo Tribu-
ni plebeij crearétur qui potestatem
haberent & ius aduersus Goss. po-
puli defendédi. Sed cum postea po-
testas huiusmodi fracta & immi-
nata fuisset à Decem-viris qui prouo-
cationem & alia quædā iura sustu-
lerunt: rursus plebs secessit, vt idem
Liuius tradit lib. 3. Ea secessio facta
est in sacrum montem quum plebs
tribunitiam potestatem repetiit an-
no post reges exactos sexagesimo
authore Ci. lib. 2. de finibus Piso sen-
tit plebē nusquam præterquam in
Auentinum secessisse, eumque mō-
tem sacrum appellatum quòd plebs
illic arma non sumpserit. Cæterum
siue

ROMANORVM. III

siue idē fuerit Auentinus, qui mons
 facer, siue alius, tamē illud cum Li-
 uio tenendum est, populū bis à Pa-
 tribus secessisse: secessionis autem
 causa hæc fuit, Plebs potentiorum
 fœnoribus per nexū oppressa cū
 frustra sæpe conquesta foret apud
 Patres, qui nimia longaque promif-
 sionem lusione protraherent: legis
 ferendæ aduersus fœeneratorum ne-
 xum. M. Valerius dictator dictus est
 ad seditiones populares cōprimen-
 das & ad bellum quod tum ingens
 imminebat suscipiendum. Is cū in-
 tercederet pro plebe vt lex ferretur,
 videretque & se & plebē frustrari,
 magistratu se abdicauit: vnde plebs
 indignata & permolestè ferēs quod
 tandiu & tam indignè illuderetur à
 patribus, ab vrbe secessit, sed non si-
 ne patrum ingēti trepidatione, qui

urbem robore militum omnino ex
 haustâ periclitari, si qua vis belli ir-
 reperet, apertè cognosceret. Itaque
 decē legati eliguntur ad plebē reuo-
 candâ, quorū primus Meuenius A-
 grippa vir summæ authoritatis &
 plebi charissimus, qui ipsam patrib.
 conciliauit graui vsus oratione in
 qua apologū de cōspiratione mem-
 brorum cōtra ventrem induxit. De-
 liniuit vsque adeò plebis animos vt
 concitados & irritatos sedarit & in
 concordiam reduxerit, ea tamen le-
 ge, vt plebeij magistratus in vrbe es-
 sent. Priori secessione duo, postero-
 re quinque, quibus postea adiecti
 sunt alij quinque, vt decem omni-
 no fuerint tribuni plebis: sic appella-
 ti, authore Festo, quod in tres par-
 tes diuisus esset pop. vel à Tribuum
 (à quibus creabantur) suffragio lecti
 sunt

sunt 4. Idus Decēbr. & in loco vbi
 plebs castra posuerat, erecta est sta-
 tua Ioui soluēti metum. Fuit autem
 potestas tribunitia ad hoc cōstituta
 vt huiusmodi authoritate plebs de-
 fensionē ac patrociniū aduersus
 Cōsulum & potentiorum iniquos
 cōnatus inueniret. Vale. Maxi. li. 2.
 cap. de Instit. antiquis, tantam huius
 magistratus authoritatē fuisse scri-
 bit vt nihil ratum haberetur quod
 Senatus decreuisset nisi Tribuni ipsi
 approbassent. Itaque quū curiam in-
 gredi ipsis non liceret ante Valuas
 positas subselliis decreta patrū atten-
 tissima cura examinabāt, vt si qui ex
 his improbassent, rata esse non sine-
 rēt: propterea veteribus Senatuscōf.
 T. litera subscribi solebat, qua nota
 significabatur Tribunos quoque cē-
 fuisse: quorum autem authoritas ac
 h. iij.

ius fuit approbandi Senatuscōsulti,
 eorum fuit & intercedendi, id est,
 vt loquimur se opponēdi, ne ratum
 haberetur Senatus decretum. Plu-
tarch. in Problem: scribit moribus
Romanis fuisse constitutum, vt Tri-
bunorum ædes nocte non clande-
rentur: sed interdū noctūque indi-
genti cuique eorū auxilio paterent
quasi portus quidā & presidium pe-
riclitantium: Maiores enim cōmu-
 nem Tribunū esse voluerunt & tā-
 quā arā omnibus accessibilē: itaque
 tantum honoris habitum est Tribu-
 nis, vt si quis hunc magistratum vio-
 lasset, id scelus inextinguibile foret, ca-
 pitalique supplicio coercendū: pro-
 pterea sacrosanctus magistratus di-
 ctus est, & illius potestas sacrosan-
 cta, id est intacta, ab omnique iniu-
 ria tuta & quam nemo sine capitali
 piaculo

piaculo attingere violenter poterat. Decreta Tribunorum plebis huiusmodi fuerunt ut vnus Tribunus intercessione cæteris consentientibus tolli possent. His adde neminem, nisi plebeius foret, Tribunum plebis creari potuisse. Id quod vel ex eo potissimum constat quod P. Clodius Patricius ac Senator, Fonteio adolescenti qui plebeius erat se contra ius adoptandum præbuit ut ei Tribuno-plebis esse liceret, idque in Ciceronis odium, ut ipsum vlcisceretur & maiore licentia vexaret. De numero & autoritate Tribunorum-plebis hæc leges extant ex legibus duodecim tabulis, apud Ciceronem tertio de Legibus. Plebes quos pro se contra vim auxilij ergo decem creassit, Tribuni eius sunt quodque hi prohibeant

quódque plebem rogassint ratum
esto, sanctique sunto, néve plebem
Tribunis orbam relinquito.

De Censoribus. CAP. X.

*Cēsores
unde di
cti.*

Censores autore Festo, dicti sunt
quod rem suá tanti quisque solit-
us sit æstimare quantum illi cen-
suerint. Varro lib. de ling. Lat. Cen-
sorem ideò dictū putat quod ad il-
lius censiónē, id est, arbitrium pop.
censeretur, Liu. i. decad. li. 4. ab agē-
do populi cēsu nomen hoc originē
habere scribit de Censorū numero,
de potestate atque authoritate, de
tempore gerendi huius magistra-
tus. Cic. 3. de Legib. hæc ex legibus
duodecim tabul. commemorat:

*Cēsores
potestas*

Censores populi auitates subo-
les, familias, pecuniásque censento.

Urbis templa, vias, aquas, ærariū
vecti-